

welke bij hem elkander wederkeerig aanvulden. Als zoodanig was hij een *mixtum compositum*, dat tevens een *unicum* in onze kunstwereld vertegenwoordigt.

Wanneer men tot den oorsprong der menschelijke beschaving opklimt, komt men tot het inzicht dat het beeldschrift en het letterschrift oorspronkelijk één zijn geweest, of liever, dat het tweede zich uit het eerste ontwikkeld heeft. Men begon de voorwerpen zelve af te beelden, die later door conventioneele teekenen werden vervangen, waarmede de woorden werden samengesteld. Wat is de teekenkunst anders dan een plastische schrijfwijze en is het schrijven niet een teekenen met de pen? In hoogerem zin beschouwd, kan Alexander Ver Huell als een nieuwe openbaring van dit vroeger beschavingstijdvak worden beschouwd, in zooverre bij hem wederom woord en beeld tot één geheel schijnen samen te vloeien. Hij zelf getuigt in een zijner voorreden dat, waar den schilder zooveel meer hulpmiddelen ten dienste staan dan den teekenaar, de laatste meermalen verplicht is tot het geschreven woord zijn toevlucht te nemen, om zijn bedoeling te verduidelijken, zoo als ook omgekeerd het geval kan zijn. Wij hebben het voorrecht één zijner geïllustreerde brieven te kunnen afdrukken, zoo als hij gewoon was er meerdere aan zijn vrienden te richten, die het bewijs levert hoe gemakkelijk hij de schrijfpennen met de teekenstift verwisselde. *)

Alexander Ver Huell was met recht trotsch op zijn afkomst en heeft, gedachtig aan het *noblesse oblige*, den luister van zijn geslacht verhoogd. Hij heeft niet, gelijk zijn oud-oom, de bekende admiraal Ver Huell, op het oorlogsveld lauweren behaald, of in het Staatskabinet uitgeblonken, maar zich op het gebied van kunst en letteren een blijvenden naam verworven, waar zijn begaafde vader hem, zij het dan ook op een andere wijze en in een andere richting, reeds was voorgegaan.

Bij de groote vereering, die A. V. H. voor beiden koesterde, kan het wellicht niet ongepast worden beschouwd hier het een en ander omtrent deze personen mede te deelen. Men zal daaruit zien, hoe het genie en het talent in zijn familie, als het ware, erfelijk waren. Een bezoek aan V. H.'s woning is op zich zelf reeds voldoende om van die vereering getuigenis te geven. Men ziet de beeltenissen dezer beide merkwaardige mannen, zoowel in civiele als militaire kleederdracht, in de verschillende vertrekken verspreid, terwijl het borstbeeld van admiraal Ver Huell het trapportaal versiert. Meerdere marinestukken trekken het oog, die mij toeschenen meer historische dan artistieke waarde te bezitten, vermoedelijk afbeeldingen van schepen waarover zijn oom en vader bevel hadden gevoerd, of die onder hun toezicht gebouwd waren. Over het algemeen is zijn kunstverzameling, wat de schilderijen betreft, mij niet medegevallen, met uitzondering van een landschap van Hendriks, dat

*) Wij danken de plaatsing van dezen brief aan de welwillende medewerking van Mr. H. B. van der Elst, Griffier bij het Kantongerecht te Tiel, aan wien wij meerdere belangrijke bijdragen voor deze beschouwing verschuldigd zijn, wiens vader, wijlen Dr. J. van der Elst, een geacht geneesheer te Zutphen, tot de intieme academie-vrienden van V. H. behoorde.